

uitspraak

RECHTBANK DEN HAAG

Zittingsplaats Roermond

Bestuursrecht

zaaknummer: AWB 16/3628

uitspraak van de enkelvoudige kamer van 29 maart 2016 in de zaak tussen

· eiser
(gemachtigde: mr.dr.s. J.M. Walls),

en

de Staatssecretaris van Veiligheid en Justitie, verweerder
(gemachtigde: mr. R.G.A. Wever)

Procesverloop

Bij besluit van 24 februari 2016 (het bestreden besluit) heeft verweerder de aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning asiel voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van de Vreemdelingenwet 2000 (Vw 2000), afgewezen als ongegrond op grond van artikel 31, lid 1, van de Vw 2000.

Eiser heeft tegen het bestreden besluit beroep ingesteld.

Verweerder heeft een verweerschrift ingediend.

Het onderzoek ter zitting heeft plaatsgevonden op 21 maart 2016.

Eiser is verschenen, bijgestaan door zijn gemachtigde. Tevens is een tolk verschenen.

Verweerder heeft zich laten vertegenwoordigen door zijn gemachtigde.

Overwegingen

1. Eiser is geboren op 1994 en heeft de Iraakse nationaliteit. Op 18 oktober 2015 heeft hij een aanvraag ter verkrijging van een verblijfsvergunning asiel ingediend. Aan de asielaanvraag heeft eiser ten grondslag gelegd dat hij ondergedoken is voor Islamitische Staat (IS), omdat hij fotograaf is maar heeft aangegeven te willen nadenken over de vraag of hij voor hen wilde werken. Zijn studio is vervolgens in brand gestoken, zijn vader is mishandeld en daarna is ook het woonhuis in brand gestoken. Vervolgens kwam in Baquba, waar eiser en zijn familie was ondergedoken, de al-Hashd al-Shaabi (Hashd) langs met het verzoek dat eiser zich bij hen aansloot. Eiser is daarop met zijn broer naar het kamp in Ali Awa gegaan. Vervolgens is eiser op 26 augustus 2015 vertrokken uit Irak.
2. Verweerder heeft de aanvraag afgewezen als ongegrond, op grond van artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000. Verweerder acht de gestelde identiteit, nationaliteit en herkomst van eiser geloofwaardig. Eiser heeft daartoe een echt bevonden identiteitskaart en

nationaliteitsverklaring overgelegd. Ook wordt door verweerder geloofd dat eiser soenniet en Arabier is en dat hij hierdoor door alle andere groeperingen gediscrimineerd werd. Verder worden de gestelde problemen met IS en de problemen met Hashd geloofwaardig geacht. Verweerder gelooft echter niet dat eiser gezien wordt als dienstweigeraar, en verwijst hierbij naar het Algemeen Ambtsbericht van de Minister van Buitenlandse Zaken inzake Irak van 12 oktober 2015 (ambtsbericht), waarin is opgenomen dat het de sjiitische milities niet aan gemotiveerde vrijwilligers ontbreekt, gelet op de bereidheid om te vechten tegen IS. Er zijn volgens verweerder dan ook geen berichten dat sprake zou zijn van gedwongen rekrutering, waardoor eiser zich kan onttrekken aan de organisatie.

2.1. Volgens verweerder komt eiser niet in aanmerking voor een verblijfsvergunning asiel op grond van artikel 29, eerste lid, onder a en b, van de Vw 2000. De algehele situatie in Irak is niet zodanig dat asielzoekers uit dat land zonder meer als vluchteling zijn aan te merken. Daarnaast is eiser er volgens verweerder niet in geslaagd aannemelijk te maken dat er voor hem persoonlijk betreffende feiten en omstandigheden bestaan die zijn vrees voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin rechtvaardigen. Eiser heeft immers slechts nagelaten om zich bij Hashd aan te sluiten en volgens verweerder is niet gebleken dat de autoriteiten eiser hiertegen geen bescherming willen of kunnen bieden.

2.2. Voorts heeft verweerder opgemerkt dat eiser weliswaar uit de provincie Diyala komt, welke is aangewezen als een gebied waarin sprake is van een uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in artikel 15c van de Richtlijn 2004/83/EG van de Raad van 29 april 2004 inzake minimumnormen voor de erkenning van onderdanen van derde landen en staatlozen als vluchteling of als persoon die anderszins internationale bescherming behoeft, en de inhoud van de verleende bescherming (Definitierichtlijn), maar volgens verweerder kan eiser een vlucht- en vestigingsalternatief worden tegengeworpen in een ander gebied, namelijk in de stad Bagdad. Verweerder heeft hierbij gewezen op het beleid, zoals neergelegd in paragraaf C7/13(.4.3) van de Vreemdelingencirculaire 2000 (Vc 2000). Verweerder heeft hierbij meegewogen dat eiser een gezonde, jonge, Soennitische man is die de Arabische taal machtig is en in het bezit is van identiteitsdocumenten. Temeer nu eiser voldoende onderwijs heeft genoten en een vak heeft geleerd, zal hij zich volgens verweerder in een Soennitische wijk in de stad Bagdad staande kunnen houden. Verweerder wijst op de uitspraak van het Britse Upper Tribunal, van 5 oktober 2015 (AA/06175/2009), waaruit volgt dat in de stad Bagdad geen sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn. Het geweldsniveau in Bagdad is volgens verweerder weliswaar reden tot zorg is, maar het enkele feit dat eiser zou moeten terugkeren naar Bagdad acht verweerder onvoldoende om reeds op grond van de veiligheidssituatie in aanmerking te komen voor bescherming. Uit het ambtsbericht blijkt dat toegang tot de stad Bagdad zijn beperkingen kent en dat men in bepaalde gevallen een sponsor nodig heeft, echter dat zij die via de luchthaven reizen geen sponsor nodig hebben. Ook hier merkt verweerder op dat eiser beschikt over een identiteitskaart en nationaliteitsverklaring en dat hij de Arabische taal spreekt, waardoor er geen reden bestaat aan te nemen dat eiser geen toegang zal worden verleend wanneer hij naar Bagdad reist.

2.3. Ter zitting heeft verweerder benadrukt dat van eiser mag worden verwacht dat hij zich in Bagdad vestigt in een Soennitische wijk. Hij zal rechtstreeks naar Bagdad vliegen, waardoor hij geen gebruik hoeft te maken van sponsors om toegelaten te worden tot Bagdad, dan wel van een route via de Bagdad belts. De rapporten waarop eiser zich beroept zijn volgens verweerder grotendeels gebaseerd op informatie over de periode 2014 tot en met mei 2015 (en daarmee over de periode vóór of van het ambtsbericht) en zien met name

op Sjiitische wijken. Daarnaast levert volgens verweerder het aantal burgerdoden waarin in de door eiser overgelegde informatie naar wordt verwezen een verkeerd beeld op, omdat deze niet slechts zien op de stad Bagdad, maar op de provincie Bagdad dan wel op de Bagdad belts.

3. Eiser stelt dat verweerder miskent dat hij een dienstweigeraar is, nu Hashd een overheidsorganisatie is. Nu gedwongen rekrutering geloofwaardig is, heeft eiser zich aan de dienst onttrokken. Volgens eiser komt hij dan ook in aanmerking voor een verblijfsvergunning op grond van artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a, van de Vw 2000, nu hij tegen de Hashd geen bescherming van de autoriteiten kan invoeren, juist omdat de Hashd hier deel van uitmaakt. Volgens eiser is dan ook op dit punt van het bestreden besluit sprake van een motiveringsgebrek. Eiser wijst in dit kader op het rapport van de Carnegiëstichting van 16 november 2015 en van Amnesty International van 5 februari 2016. In dit kader merkt eiser nog op dat verweerder in het voornemen geloofwaardig acht dat eiser gedwongen gerekruteerd dreigt te worden (maar dat eiser hiertegen bescherming van autoriteiten dient in te invoeren), terwijl verweerder dit onderdeel in het bestreden besluit ongelooftwaardig geacht.

3.1. Voorts stelt eiser dat verweerder ten onrechte de stad Bagdad als vestigingsalternatief heeft tegengeworpen. Bij tegenwerping van een vestigingsalternatief dient verweerder te onderbouwen dat men het gebied kan bereiken, dat men er veilig is en dat men er een menswaardig bestaan heeft. Deze voorwaarden zijn in de optiek van eiser door verweerder geenszins onderbouwd. Uitzetting naar de stad Bagdad zal volgens eiser leiden tot schending van artikel 3 van het Europees Verdrag voor de bescherming van de Rechten van de Mens en de fundamentele vrijheden op. Bovendien is volgens eiser in Bagdad sprake van een uitzonderlijke situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn. Eiser wijst op het feit dat een aantal zittingsplaatsen van rechtbanken de zaken waarin de vraag of in Bagdad een situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn speelt hebben verwezen naar de meervoudige kamer, hetgeen volgens eiser impliceert dat de veiligheidssituatie door de rechtbank anders wordt beoordeeld dan door verweerder. Verweerder kan volgens eiser, reeds vanwege het tijdsverloop, niet volstaan met een verwijzing naar jurisprudentie van oktober 2015 en naar een ambtsbericht waarop het Upper Tribunal zich zou hebben gebaseerd en waarbij informatie tot en met mei 2015 is gebruikt. Eiser heeft gewezen op de volgende rapporten en de daarbij behorende bijlagen:

- Vluchtelingenwerk Nederland (Vluchtelingenwerk) 'Veelgestelde vragen – Bagdad – Veiligheidssituatie';
- Vluchtelingenwerk 'Veelgestelde vragen – Irak – Vestigingsalternatief';
- Vluchtelingenwerk, 1 maart 2016, 'Rapportage Veiligheidssituatie Bagdad';
- Vluchtelingenwerk 1 maart 2016, 'Positie Soennieten in Bagdad'
- Sheri L. Laizer, expert opinion 4 maart 2016;
- Expert opinion van dr Rebwar Fatah, van 10 maart 2016, waaruit volgt dat het niet zo is dat soennitische wijken veilig zijn voor soennieten.

Eiser wijst op het feit dat hij een soennitisch moslim is en daarmee behoort tot een kwetsbare groep. Verweerder kan niet volstaan met erop te wijzen dat eiser zich dan maar in een soennitische wijk moet vestigen.

Voorts verwijst eiser naar het rapport 'Veelgestelde vragen – Irak – Vestigingsalternatief', waaruit volgt dat het thans onvoorspelbaar is of men wordt toegelaten tot de stad Bagdad. Nu eiser geen paspoort heeft, valt niet in te zien hoe hij per vliegtuig kan reizen.

4. De rechtbank overweegt als volgt.

5. Ingevolge artikel 29, eerste lid, van de Vw 2000 (voor zover thans van belang) kan een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd als bedoeld in artikel 28 van de Vw 2000 worden verleend aan de vreemdeling:

- a. die verdragsvluchteling is;
- b. die aannemelijk heeft gemaakt dat hij gegronde redenen heeft om aan te nemen dat hij bij uitzetting een reëel risico loopt om te worden onderworpen aan:
  1. doodstraf of executie;
  2. folteringen, onmenselijke of vernederende behandelingen of bestraffingen; of
  3. ernstige en individuele bedreiging van het leven of de persoon van een burger als gevolg van willekeurig geweld in het kader van een internationaal of binnenlands gewapend conflict.

Ingevolge artikel 31, eerste lid, van de Vw 2000 wordt een aanvraag tot het verlenen van een verblijfsvergunning voor bepaalde tijd, als bedoeld in artikel 28 van die wet, afgewezen, indien de vreemdeling niet aannemelijk heeft gemaakt dat zijn aanvraag is gegrond op omstandigheden die, hetzij op zich zelf, hetzij in verband met andere feiten een rechtsgrond voor verlening vormen. Het is derhalve aan de vreemdeling om de aan zijn aanvraag ten grondslag gelegde feiten en omstandigheden aannemelijk te maken.

6. De rechtbank stelt bij de beoordeling voorop dat in het kader van de integrale geloofwaardigheidsbeoordeling, nadat de relevante elementen van het asielrelaas zijn vastgesteld, de geloofwaardigheid van die elementen wordt beoordeeld. Vervolgens worden de relevante elementen die als geloofwaardig worden aangenomen en de elementen die als ongeloofwaardig worden aangemerkt, niet enkel los van elkaar, maar ook in onderlinge samenhang gewogen. De rechtbank wijst hierbij op paragraaf C1/3.3 van het WBV 2014/36 en de door verweerder gehanteerde werkinstructie bij de nieuwe integrale geloofwaardigheidstoets (werkinstructie 2014/10). In deze werkinstructie wordt uitgewerkt op welke wijze in de praktijk tot een integrale geloofwaardigheidsbeoordeling wordt gekomen. Het is van belang om de geloofwaardigheid per element te beoordelen. Dat wil zeggen dat per relevant element bekeken moet worden welke omstandigheden op de geloofwaardigheid van dat relevante element van invloed zijn. De geloofwaardigheidsbeoordeling moet objectief, gestructureerd en transparant worden uitgevoerd. Dat betekent onder andere dat gebruik gemaakt moet worden van objectieveerbare bronnen en kenbaar gemotiveerd moet worden waarbij inzicht gegeven wordt in de weging. Ook moet rekening worden gehouden met de persoon van de vreemdeling en diens achtergrond. Indien de vreemdeling een relevant element niet of onvoldoende kan onderbouwen met documenten of ander objectief bewijsmateriaal, zal aan de hand van in de instructie beschreven geloofwaardigheidsindicatoren moeten worden getracht tot het oordeel geloofwaardig of ongeloofwaardig te komen.

7. De rechtbank stelt vast dat verweerder als relevante elementen van het asielrelaas heeft benoemd:

- Eiser stelt . . . . . te zijn, afkomstig uit Diyala (Irak) en in het bezit te zijn van de Iraakse nationaliteit;
- Eiser stelt soennitisch moslim te zijn;
- Eiser stelt Arabier te zijn;
- Eiser stelt problemen te hebben ondervonden vanwege zijn geloof en etniciteit;
- Eiser stelt problemen te hebben ondervonden met IS;

- Eiser stelt problemen te hebben ondervonden met Hashd.

8. Niet in geschil is dat verweerder de verklaringen van eiser over zijn nationaliteit, identiteit en herkomst geloofwaardig acht. Eveneens is niet in geschil dat verweerder de problemen die eiser heeft ondervonden vanwege zijn geloof en etniciteit, zijn problemen met IS en zijn problemen met Hashd geloofwaardig acht. Verweerder acht de door eiser gestelde problemen echter onvoldoende om op grond hiervan een verblijfsvergunning asiël voor bepaalde tijd te verlenen. Eiser geen beroepsgronden aangewend tegen hetgeen door verweerder geloofwaardig is geacht, zodat de rechtbank vaststelt dat het asiëlrelaas, voor zover dit ziet op hetgeen eiser is overkomen in de provincie Diyala, geen onderdeel van het geschil vormt. Voorts is niet in geschil dat in de provincie Diyala sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn, zodat eiser (thans) in elk geval niet naar dit gedeelte van Irak kan worden uitgezet. Verweerder heeft vervolgens aan eiser een vestigingsalternatief tegengeworpen. Eiser kan zich hiermee niet verenigen. Wat partijen verdeeld houdt is dan ook de vraag of aan eiser de stad Bagdad als vestigingsalternatief kan worden tegengeworpen.

9. Met betrekking tot de vraag of aan eiser een vestigingsalternatief (Bagdad) kan worden tegengeworpen, overweegt de rechtbank als volgt.

10. Ingevolge paragraaf C2/3.4 van de Vc 2000 beoordeelt verweerder de bescherming van de vreemdeling in de zin artikel 3.37c, van de Voorschrift Vreemdelingen (VV) en artikel 3.37d, VV, nadat is vastgesteld dat de vreemdeling een gegronde vrees heeft voor vervolging als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder a of b, van de Vw 2000.

Verweerder neemt aan dat een ander gebied in het land van herkomst op grond van artikel 3.37d, VV voldoet als vlucht- of vestigingsalternatief als aan alle volgende voorwaarden is voldaan:

- a. Het gaat om een gebied in het land van herkomst waar de vreemdeling geen risico loopt op vervolging als bedoeld in het Vluchtelingenverdrag of voor daden als bedoeld in artikel 29, eerste lid, aanhef en onder b, van de Vw 2000 óf toegang heeft tot bescherming als bedoeld in artikel 3.37c, VV;
- b. De vreemdeling kan op veilige en wettige wijze reizen naar en toegang verkrijgen tot dat gebied in het land van herkomst; en
- c. Van de vreemdeling kan redelijkerwijs worden verwacht dat hij zich in dat deel van het land vestigt.

11. De rechtbank weegt in dit kader mee dat eiser een jonge, gezonde man is, dat hij een opleiding heeft genoten en dat hij beschikt over een identiteitskaart en een nationaliteitsverklaring. Daarnaast weegt de rechtbank mee dat eiser Soenniet is en dat hij in Bagdad geen familie of bekenden heeft. Waar eiser stelt dat dit betekent dat hij in Bagdad tot een kwetsbare groep zal behoren, stelt verweerder dat eiser zich kan vestigen in een Soennitische wijk. Eiser stelt dat het ook in Soennitische wijken in Bagdad onveilig is en wijst op de rapporten en expert opinions, genoemd in rechtsoverweging 3.1. Verweerder wijst in dit kader op het ambtsbericht en stelt dat de rapporten waarnaar eiser verwijst zien op dezelfde verslagperiode en met name op gebeurtenissen in Sjiitische wijken. Voorts weegt de rechtbank mee dat vaststaat dat de Hashd eiser heeft getracht te rekruteren en dat eiser stelt dat de Hashd gelieerd is aan de overheid, waardoor het tegenwerpen van de stad Bagdad als vestigingsalternatief een schending van het Vluchtelingenverdrag zal opleveren omdat eiser eenmaal in Bagdad geen bescherming van de autoriteiten kan inroepen tegen

rekrutering door de Hashd. Verweerder stelt hier tegenover dat de Hashd geen deel uitmaakt van de overheid, waardoor het inroepen van bescherming van de autoriteiten wél mogelijk is. Verder weegt de rechtbank mee dat waar eiser stelt dat het aantal geweldsincidenten en aanslagen in de stad Bagdad enorm is, verweerder stelt dat de bronnen waarnaar eiser in dit kader verwijst met name zien op de provincie Bagdad of de Bagdad belts en niet zozeer op de stad Bagdad.

11.1. De rechtbank betreft verder in de overweging, hetgeen ook ter zitting met partijen is besproken, dat, met name gelet op onderdeel c van het onder rechtsoverweging 10 genoemde beleid, een minder ernstig geweldsniveau dan een situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn volstaat om een bepaald gebied niet als vestigingsalternatief te mogen tegenwerpen. De vraag is immers of redelijkerwijs van iemand mag worden verwacht dat hij of zij zich vestigt in het desbetreffende gebied. De rechtbank is het met verweerder eens dat de leeftijd, het geslacht, het opleidingsniveau en de gezondheid van eiser hierbij een rol kunnen spelen en dat deze factoren in het nadeel van eiser wegen.

11.2. Met betrekking tot de veiligheidssituatie is de rechtbank het met verweerder eens dat, waarbij verweerder terecht heeft gewezen op de uitspraak van de Britse Upper Tribunal, in de stad Bagdad op dit moment geen sprake is van een situatie zoals bedoeld in artikel 15c, van de Definitierichtlijn. Niet in geschil is echter dat het geweldsniveau in Bagdad reden tot zorg is. De vraag die derhalve ter toetsing voorligt is de vraag of de mate van zorg die voortvloeit uit het geweldsniveau al dan niet groot genoeg is om te kunnen concluderen dat van eiser in redelijkheid mag worden verwacht dat hij zich vestigt in de stad Bagdad. Bepalend daarbij acht de rechtbank de persoonlijke situatie van eiser, met name het feit dat hij Soenniet is, en de in geding gebrachte algemene bronnen die het geweldsniveau weergeven. Uit de door eiser ingebrachte informatie leidt de rechtbank onder meer het volgende af (ro. 11.3).

11.3. Uit het rapport van Vluchtelingenwerk 'Veelgestelde vragen – Bagdad – Veiligheidssituatie' volgt op pagina 1 dat het geweld gericht tegen burgers zich niet langer beperkt tot wijken waar de sjiïeten de meerderheid vormen. "De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiïtische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd". Uit ditzelfde rapport (pagina 4) blijkt dat Amnesty International een rapport heeft uitgebracht over het feit dat sjiïtische militieën soennitische burgers ontvoeren en vermoorden in Bagdad en dat deze militieën vaak gesteund worden door de Iraakse overheid. Op pagina 7 is te lezen dat in de verslagperiode bijna elke maand aanslagen plaatsvonden waarbij een groot aantal burgers slachtoffer werd en waaruit is af te leiden dat IS nog altijd in staat is dergelijke gerichte aanslagen uit te voeren in de hoofdstad. Vervolgens blijkt uit pagina 9 dat vrijwel dagelijks meerdere ontvoeringen en executies plaatsvinden van voornamelijk soennitische mannen en dat deze vorm van sektarisch geweld, toegeschreven aan sjiïtische militieën, sinds juli 2014 sterk is toegenomen in de stad Bagdad. De sjiïtische militieën zouden in de verslagperiode hun macht in Bagdad verder hebben vergroot. Waar verweerder stelt dat de door eiser ingebrachte cijfers van Iraq Body Count met name zien op de provincie Bagdad, blijkt uit pagina 10 van het rapport 'Veelgestelde vragen' dat de provincie Bagdad het hoogste aantal burgerdoden en gewonden telde, en dat het geweld voornamelijk plaatsvond *in de hoofdstad* en in de Bagdad belts.

Uit het rapport van Vluchtelingenwerk 'Veelgestelde vragen – Irak – Vestigingsalternatief', blijkt (pagina 2), blijkt dat ontheemden in kampen in Bagdad gedwongen zijn om overvolle tenten te delen, dat de kampen geen elektriciteit, water en goede sanitaire voorzieningen

hebben en dat de angst voor de eigen veiligheid vooral geldt voor soennitische vluchtelingen uit Anbar, die gedwongen waren zich te vestigen in Bagdad omdat zij ervan verdacht worden banden met IS te hebben. De rechtbank merkt hierbij op dat eiser weliswaar niet afkomstig is uit Anbar, maar dat hij wel een soennitische vluchteling is en derhalve eveneens ervan verdacht kan worden banden met IS te hebben. Verder blijkt uit de door eiser ingebrachte informatie dat in de stad Bagdad vele bomaanslagen, zelfmoordaanslagen en executies plaatsvinden, weliswaar vaak niet specifiek gericht tegen soennieten, maar waarbij soennieten evenals sjiieten het leven laten of gewond raken (voorbeeld: de brief van D. van Vliet van Vluchtelingenwerk van 1 maart 2016: "De (zelfmoord)aanslagen die dagelijks plaatsvinden in de stad worden zowel in sjiitische, als in soennitische en religieus gemengde wijken gepleegd"). Uit dezelfde brief van 1 maart 2016 blijkt dat in februari 2015 circa 100.000 personen via sjiitische milities, gesteund door Iraakse overheden, zijn gemobiliseerd om Bagdad te beschermen. Zij opereren buiten een juridisch kader. Volgens een in december 2014 uitgebrachte verklaring van soennitische geleerden uit Bagdad is de soennitische bevolking uit verscheidende prominente wijken in Bagdad verdreven door overheidstroepen en sjiitische milities. Human Rights Watch geeft in dit kader aan dat moorden en ontvoeringen door sjiitische milities gedurende het jaar 2014 in Bagdad zijn toegenomen. Uit het rapport van februari 2015 van het Noorse Landeninfo zou het 'open season' zijn voor aanvallen op soennieten in Bagdad. Uit de expert opinion van dr. Fatah (waarbij door verweerder de expertise niet wordt betwist), blijkt ondubbelzinnig hoe riskant (ontvoeringen, moorden, martelingen en aanslagen) het leven van soennitische mannen in Bagdad is (berichtgeving aan Human Rights Watch: "Sunnis are a minority in Bagdad, but they're the majority in our morgue"). Weliswaar wordt door dr. Farah geen duidelijke scheiding aangebracht tussen de stad Bagdad en de provincie Bagdad, maar andersom geldt ook dat door dr. Fatah niet expliciet wordt aangegeven dat de informatie met name ziet op de Bagdad belts.

11.4. Naar het oordeel van de rechtbank heeft verweerder, gelet op hetgeen is uiteengezet in rechtsoverweging 11.3, bij de vraag of in redelijkheid van eiser mag worden verwacht dat hij zich vestigt in de stad Bagdad, niet kunnen volstaan met de gegeven motivering en de verwijzing naar de uitspraak van het Britse Upper Tribunal, het ambtsbericht en de persoonlijke situatie (leeftijd, geslacht, opleiding, documentatie) van eiser en de stelling dat eiser zich dan maar moet vestigen in een soennitische wijk. Hoewel evenals de voorbeelden genoemd in rechtsoverweging 11.3 voorbeelden genoemd kunnen worden waaruit volgt dat de situatie waarin inwoners van de stad Bagdad, en soennieten in het bijzonder, wél een relatief veilig leven aldaar kunnen leiden, acht de rechtbank de genoemde voorbeelden dusdanig relevant en dusdanig zwaarwegend dat verweerder met de aan het besluit ten grondslag gelegde motivering, voor zover deze ziet op het vestigingsalternatief, niet kan volstaan. Verweerder heeft naar het oordeel van de rechtbank onvoldoende rekening gehouden met het feit dat eiser soenniet is, het feit dat eiser geen familie of bekenden heeft in de stad Bagdad en het feit dat de veiligheidssituatie voor het niet mogen tegenwerpen van een vestigingsalternatief minder urgent hoeft te zijn als een situatie zoals bedoeld in artikel 15c van de Definitierichtlijn. Met de gegeven motivering acht de rechtbank het tegenwerpen van een vestigingsalternatief dan ook onredelijk.

12. Gelet op het vorenstaande ontbeert het bestreden besluit een deugdelijke motivering en is het in strijd met artikel 7:12 van de Algemene wet bestuursrecht. Het beroep is gegrond en het bestreden besluit komt derhalve voor vernietiging in aanmerking. Nu het beroep om deze reden gegrond is, komt de rechtbank aan de beoordeling van de overige beroepsgronden (zoals de vraag of de Hashd gelieerd is aan de overheid) niet meer toe.

Verweerder zal een nieuw besluit moeten nemen met inachtneming van deze uitspraak. De rechtbank benadrukt daarbij dat eiser niet op alle punten van het geschil gelijk heeft gekregen. In de uitspraak heeft de rechtbank uitdrukkelijk en zonder voorbehoud beroepsgronden verworpen. Als eiser het daarmee niet eens is en wil voorkomen dat dit oordeel van de rechtbank komt vast te staan, zal hij tegen deze uitspraak hoger beroep moeten instellen.

13. De rechtbank veroordeelt verweerder in de door eiser gemaakte proceskosten. Deze kosten stelt de rechtbank op grond van het Besluit proceskosten bestuursrecht voor de door een derde beroepsmatig verleende rechtsbijstand vast op € 992,- (1 punt voor het indienen van het beroepschrift, 1 punt voor het verschijnen ter zitting met een waarde per punt van € 496,- en een wegingsfactor 1).

Beslissing

De rechtbank:

- verklaart het beroep gegrond;
- vernietigt het bestreden besluit;
- draagt verweerder op een nieuw besluit te nemen met inachtneming van deze uitspraak;
- veroordeelt verweerder in de proceskosten van eiser tot een bedrag van € 992,-.

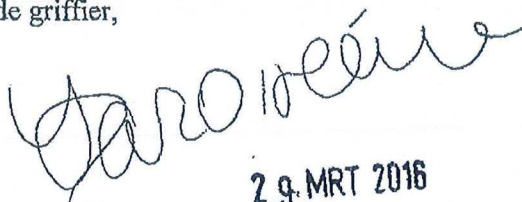
Deze uitspraak is gedaan door mr. E.P.J. Rutten, rechter, in aanwezigheid van mr. Y.L.J. Damoiseaux, griffier. De beslissing is in het openbaar uitgesproken op 29 maart 2016.

w.g. Y. Damoiseaux,
griffier

w.g. E.P.J. Rutten,
rechter

Voor eensluidend afschrift:
de griffier,

Afschrift verzonden aan partijen op:

29. MRT 2016

Rechtsmiddel

Tegen deze uitspraak kan binnen één week na de dag van verzending daarvan hoger beroep worden ingesteld bij de Afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State. Als hoger beroep is ingesteld, kan bij de voorzieningenrechter van de hogerberoepsrechter worden verzocht om het treffen van een voorlopige voorziening of om het opheffen of wijzigen van een bij deze uitspraak getroffen voorlopige voorziening.